

chloraemie en aan de daarvan afgeleide verschijnselen, maar als oorzakelijk moment voor het ontstaan der uraemie is de beteekenis van het keukenzout niet bewezen, integendeel. De uitdrukking van ACHARD: azotémie *avec* manque de sel komt mij dan ook gelukkiger voor dan BLUM's benaming.

Deze opmerkingen mogen niet als critiek worden misverstaan.

P. H. VERSPYCK.

ARISCH OF NIET-ARISCH.

Komt het rassenvraagstuk van over de Oostgrens ook in onze wetenschap zijn intrede doen? Het heeft er alle schijn van, wanneer men als keurend arts voor een levensverzekeringsmaatschappij de vraag ontmoet: Krijgt gij den indruk van een geestelijk en lichamelijk gezond persoon? Van welk ras? (Arisch, Semitisch, Mongoolsch, Indisch of gemengd).

1e. Hier weet men toch nog, dat er, althans in de cultuurlanden, geen rassen bestaan, maar slechts min of meer overwegende componenten.

2e. Stel het geval dát ze bestonden, wat ter wereld heeft het er dan mede te maken, tot welk een candidaat voor een levensverzekering behoort, in verband met zijn levens- en sterftekans, indien men althans deze laatste voor „Semieten" niet vergroot acht onder een bepaald regime!

3e. Alweer gesteld, dat ze bestonden, verlangt men dan van een keurend arts, dat hij „een indruk" weergeeft van welk ras candidaat is of dat hij metingen van schedels, gelaatshoeken, bekkenbreedtes, enz. enz. verrichten zal, waarzonder een juiste opgave toch ondoenlijk ware.

Uit het enkele aanhalen van deze punten blijkt alreeds, dat men zich hier op „unheimisch" glad ijs begeven heeft; ik kan dan ook de Vereen. v. Geneesk. Adviseurs v. Verz. Mij. met klem in overweging geven, deze vraag te schrappen, daar ze nutteloos en derhalve overbodig is, bovendien een buitenlandsche kleur aan onze vragenformulieren geeft, die zij gelukkig zoo lang gemist hebben.

S. A. PRINS.

De vraag in het door de Ver. van Geneesk. Adviseurs vastgesteld keuringsformulier, waaraan collega PRINS aanstoot neemt, stond daarin reeds lang voor 1933, waarin de vraag „tot welk ras behoort gij?" misschien voor den candidaat onbegrijpelijk, maar toch zeker niet pijnlijk was. Dat de vraag zelve niet zoo onnoodig en absurd is, als dr. PRINS meent, mag een enkel voorbeeld duidelijk maken:

1e. Wij beschikken over uitgebreide tabellen en statistieken waaruit wij de proporties van onze levensverzekeringscandidaten kunnen beoordeelen. Verhouding van lengte, gewicht, borst en buikomvang in verband met den leeftijd. Stel bijv. een candidaat oud 30 jaar, lang 1.70 M., gewicht 60 KG. Vader gestorven aan tuberculose. Ras Arisch. Bij onderzoek geen enkele afwijking. Deze candidaat stammende uit een tuberculeuse familie zal op grond van het tevens bestaande ondergewicht niet als normaal worden aanvaard.

Bij volkomen dezelfde gegevens, doch Indisch ras, zou een gewicht van 60 KG. bij een lengte van 1.70 M. geen noemenswaardig ondergewicht beteekenen en de candidaat als normaal kunnen worden aangenomen.

2e. Bij een candidaat, wiens vader gestorven is aan diabetes, wordt bij de keuring een geringe hoeveelheid suiker gevonden. Suikerproef en bloedsuikercurve wijzen niet op diabetes, doch op renale glycosurie. Een candidaat van het Arische ras zou in dit geval zonder al te groot risico als normaal kunnen worden aanvaard, een van het Semitische, waar de dispositie van diabetes belangrijk groter schijnt te zijn, waarschijnlijk niet.

De vraag naar het ras heeft alleen ten doel, zowel levensverzekeringscandidaten recht te doen wedervaren, als de maatschappijen voor verlies te beschermen.

J. HANKES DRIELSMA.